

CİNSİYETÇİLİĞE KARŞI ARALIKSIZ MÜCADELEYE

KADINLAR DİRENDİ YASAKLAR AŞILDI!

SAVAŞ DEĞİL ÇÖZÜM İSTİYORUZ
VEKİLİME DOKUNMA!

sayfa 3

KENDİ KÜLLERİNDEN DOĞAN
DEVİRİM: SURİYE'DE HALK
SOKAKTA!

sayfa 5

MELTEM ORAL YAZDI:
YAŞAMAK İÇİN DÜNYAYI
DEĞİŞTİRENLER

sayfa 8

ALEX CALLINICOS YAZDI:
AB ÜZERİNE LİBERAL
BİR EFSANE

sayfa 10

sosyalist işçi diyor ki

“PARAYI ALMADAN GELME!”

Cumhurbaşkanı Erdoğan, hem Güney Amerika gezisinde hem de Davutoğlu'nun AB-Türkiye zirvesinde Avrupa liderleriyle mülteci sorununa dair yaptığı görüşme hakkında tuhaf şeyler söyledi. Amerika seyahatinde yaptığı bir konuşmada, yine Suriyeli mültecilere Türkiye'nin yardım etmesini fakat AB ülkelerinin etmemesini anlatırken, “Almanya bizden daha mı fakir?” demişti.

Davutoğlu AB liderleriyle görüşürken de Erdoğan konuştu ve “3 milyar avro destek vereceğiz’ dediler. 4 ay geçti, hala verecekler. Sayın Başbakan şu anda Brüksel’de. Temenni ederim ki bu parayı alarak döner.”

Erdoğan AB liderlerinin 3 milyar destek sözünü yerine getirmemesini eleştiriyor. Ve başbakanına hemen hemen “Parayı almadan gelme” demiş oluyor.

Haberlerden yansıdığı kadarıyla Davutoğlu parayı alamadan döndü. 3 Milyar avro kasaya girmedi. Devletin liderleri üzgün. Sadece parayı alamamakla kalmadı Davutoğlu, AB liderleriyle görüşmede Türkiye'nin hiçbir tezi kabul edilmedi.

AKP liderliği, başına bir bela almış gibi davranıyor mülteci meselesinde.

Davutoğlu bu belayı bir pazarlık-şantaj aracı olarak kullanıyor AB'ye karşı. AB mültecilerin sınırlarına gelmesini istemiyor. Türkiye'nin mültecilerin çıkışına izin vermemesini istiyor. Türkiye bunun karşılığında 3 milyar, Suriye'nin içişlerine müdahalede işbirliği ve AB ülkelerine Türkiye vatandaşlarının vizesiz seyahatini talep ediyor. Beşiktaş semt pazarında pazarlık yaparlar gibi.

Utanç verici.

Veresiye verme gücünü elinde tutan mahalle bakkalının mahalle halkı üzerinde kurduğu gösterişli üstünlük gibi.

Utanç verici.

Bu utanç verici pazarlıkları mahkûm etmenin yolu, mültecilerle dayanışmaktan ve bir dizi talebi kazanana kadar mücadele etmekten geçiyor.

- Mültecileri yaşamları üzerinden pazarlık yapabileceğiniz araçlarınız olarak görmekten vaz geçin!

- Mülteciler, eşit koşullarda yaşamak istediğimiz kardeşlerimizdir. Mültecilerin tüm haklarını tanıyın!

- Mültecilerin insanca yaşayacağı koşulları sağlayın! Sınırdan geçişlerinde kolaylık sağlayın. Güvenli geçiş yapmalarını garanti altına alın! Kaynakları savaşa değil, emekçiye, yoksullara ve mültecilere aktarın!

Sosyalist işçi tüm okurlarını 19 Mart'ta Avrupa çapında gerçekleşecek olan ırkçılığa karşı mültecilerle dayanışma eylemlerine ve Nisan ayının başında Türkiye'de düzenlenecek ırkçılık karşıtı eylemlere omuz vermeye çağırıyor.

KAYYUM CUMHURİYETİ

KEMAL BAŞAK

İktidar partisi 17-25 Aralık (2013) yolsuzluk soruşturmalarının intikamını almaya devam ediyor. Bu soruşturmaların ardındaki güç olarak gördüğü Fethullah Gülen Cemaati'ni “Paralel Yapı” olarak tanımlayan AKP liderliği önceliğini emniyet ve yargı bürokrasisi içindeki Cemaatçi unsurların “temizliğine” vermişti. Buralara atanacak kayyum bulunmadığı için oluşan boşluk “milli ve yerli” konseptinde uzlaşma sağlanan ulusalcılar ve ülkücü faşistler tarafından doldurulmuştu. Devlet içindeki yeniden yapılanmayı bu şekilde gerçekleştiren AKP, şimdi Cemaatçi olarak bilinen yayın organlarına, eğitim kurumlarına ve ticari işletmelere saldırıyor. “Hükümete karşı darbe girişiminde bulunmak” gerekçesiyle bu kurumların yöne-

timleri görevden alınıyor, çalışanlar işten çıkarılıyor. Bu şekilde yönetimine son verilen Koza İpek Holding, Boydak Holding, Kaynak Holding gibi şirketlere, Bugün TV gibi yayın organlarına daha önceden iktidar partisi tarafından kayyum atanmıştı. AKP'nin son hedefi ise Zaman Gazetesi oldu.

Şüphesiz yasadışı faaliyetler ile ayakta duran ticari işletmelere göz yumulmaması gerekir. Peki, yasaları ve aleyhindeki mahkeme kararlarını kaale almadan servetlerini katlayan, Cemaat şirketlerinden misillerce fazla devlet “desteği” alan şirketlere de dokunuluyor mu? Tabi ki hayır! 2005 yılındaki Seydişehir Eti Alüminyum özelleştirmesi ile 220 milyon dolar ödeme (99 yıllığına!) karşılığında bir anda 8 milyar dolarlık bir şirkete sa-

hip olan Cengiz Holding'e elbette ses çıkarılmıyor.

İktidar partisi tarafından bir tür “muhalefeti ezme” aracı olarak kullanılan kayyum atamalarının yakında Doğan Grubuna bağlı şirketlere de sıçrayabileceğine ilişkin son günlerde ortaya atılan iddialar var. AKP lideri Erdoğan ile Aydın Doğan'ın da aralarında bulunduğu bir dizi TÜSİAD patronu arasında gerilim olduğu çok açık, ancak bu gerilimin Cemaat Operasyonuna benzer bir şekilde sonuçlanması pek mümkün değil. AKP, yeni ortağı TSK ile arasını bozacak böyle bir girişime cesaret edemez. Öte yandan Kürt halkının ve işçi hareketinin başına kayyum atamak mümkün değildir ve gerçek muhalefet de bu alanlarda cereyan etmektedir.

BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ AYAKLAR ALTINDA

Cizre'de yakılarak katledilen ve kimliği zorlukla teşhis edilen sivillerden biri Azadiya Welat gazetesi yazı işleri müdürü Rohat Aktaş. Daha şanslı olan 33 Kürt gazeteci ise cezaevinde.

Batı'daki basın organları da iktidarın öfkesinden muaf değil. “Türkiye'deki kadar özgür medya dünyanın hiçbir yerinde yok” özdeyişinin mucidi olan Cumhurbaşkanı, Anayasa Mahkemesi kararı ile serbest kalan gazeteciler için “gerekirse Avrupa İnsan Hakları Mah-

kemesine tazminatı veririz ama yine de tutuklarımız” diyerek iktidarın milli ve yerli çizgisi dışında kalan gazetecileri bekleyen akibeti hatırlatıyor.

Büyük medya kuruluşlarının bütünüyle iktidar güdümünde hareket etmesinin temel nedeni basın sektöründeki örgütsüzlük. İktidarın isteklerini harfiyen yerine getiren az sayıdaki yüksek maaşlı yönetici dışında çoğunluğu asgari ücrete, hatta onun altında ücrete çalışan basın emekçilerinin sendikal örgütlülüğü yok denecek kadar az. Toplam sendikal işçi oranının yüzde 9 olduğu Türkiye'de, basın iş kolundaki sendikalaşma oranı sadece yüzde 3! Bu rakamlar asıl mücadelenin hangi alanda yürütülmesi gerektiğini gösteriyor.

VEKİLİME DOKUNMA!

Dolmabahçe Mutabakatı'nın ilan edilmesinden ve Erdoğan'ın müzakere masasını devirmesinden sonra Kürt halkına yönelik olarak başlatılan savaş, başta Cizre, İdil ve Diyarbakır'ın Sur ilçelerinin ağır silahlarla yıkılmasıyla birlikte yeni bir boyut kazanarak sürüyor.

Cizre'de ve Sur'da bodrumlara sığınan yüzlerce insanın kimyasal silahlarla en vahşi biçimde katledilmesinden sonra, Cumhurbaşkanı Erdoğan bu kez de HDP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması emrini verdi. Önce Suudi Arabistan gezisinden dönerken, ardından da sarayında muhtarlara hitaben yaptığı konuşmada Erdoğan HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ'ın açıklamalarının Anayasa suçu olduğunu iddia ederek, sadece onların değil, diğer HDP vekillerinin de dokunulmazlıklarının kaldırılmasının "terörle mücadele"ye katkı sağlayacağını, ülkedeki havayı değiştireceğini öne sürdü.

Erdoğan'ın her gün işlediği sayısız anayasal suçu görmezden gelerek HDP'li vekillerin dokunulmazlığına göz dikmesi, savaşı daha da büyütme niyetinde olduğunu ortaya koyuyor. Erdoğan'ın talimatı üzerine Adalet Bakanlığı, HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ ile milletvekilleri Selma Irmak, Sırrı Süreyya Önder ve Ertuğrul Kürkçü hakkında "dokunulmazlıklarının kaldırılması" istemiyle hazırlanan fezlekeyi, TBMM'ye gönderilmek üzere Başbakanlık'a ilettiler. Bunların dışında HDP'li vekiller için hazırlanan yüzlerce diğer fezleke de işleme konulmayı bekliyor.

Faşist parti MHP de HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına tepki vermekte gecikmedi. Önce MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, ardından da Grup Başkanvekili Oktay Vural, HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının bir an önce kaldırılmasını istedi. Vural, bunun için meclis başkanlığına başvuruda bulundu. CHP ise kürsü dokunulmazlığı hariç, bütün vekillerin dokunulmazlığının kaldırılmasından taraf olduğunu açıkladı.

HDP'li İdris Baluken ile Ayhan Bilgen ise yaptıkları açıklamalarda, HDP'li vekillerin zaten sahada dokunulmazlıklarının bulunmadığını, vekillerinin sokak ortasında darp edildiğini, işkenceye maruz kaldığını, tazyikli, sulu her türlü mücadeleyi rutinleştiren bir anlayışla karşı karşıya kaldığını belirterek, bütün dokunulmazlıkların kaldırıldığı, kürsü dokunulmazlığı, yani ifade özgürlüğü dışında hiçbir dokunulmazlık statüsünün olmayacağı bir yasal düzenlemeyi Meclis'in gündemine getirmeyi düşündüklerini belirttiler.

Başbakan Davutoğlu dokunulmazlık dosyalarının gündeme bütçe görüşmelerinden sonra geleceğini açıkladı. Dokunulmazlık dosyaları AKP'lilerin elinde bir şantaj malzemesine dönüşmüş vaziyette.

Erdoğan, AKP, MHP ittifakı HDP'lilerin dokunulmazlıkla-

rını bir şantaj malzemesine çevirerek güç kazanmaya çalışıyor. Buna güçlü bir şekilde karşı çıkmak, silahların değil çözümün konuşulacağı bir ortamı sağlamak gerekiyor. Vekillerimizden elinizi çekin!

HANI MECLİS HER ŞEYİ AÇIKÇA TARTIŞMA YERİDİ?

Erdoğan'ın HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılması için verdiği talimatlardan sonra, toplam 469 fezleke Meclis Anayasa ve Adalet Komisyonları Üyelerinden Kurulu Karma Komisyonu'na ulaştı.

Meclis'te bulunan 59 HDP'li milletvekilinden 41'i hakkında 278 ayrı fezleke düzenlendi. Hakkında en çok fezleke düzenlenen HDP'li ise 57 fezleke ile Selahattin Demirtaş oldu. HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ hakkında ise şu ana kadar 7 fezleke düzenlendi.

HDP İstanbul Milletvekili ve Meclis Başkanvekili Pervin Buldan hakkında da 46 farklı fezleke var.

Meclis'te grubu bulunan diğer iki partinin genel başkanları Kılıçdaroğlu ve Bahçeli hakkında da toplamda 42 fezleke düzenlendi. CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu hakkında 37 fezleke düzenlenirken, MHP lideri Bahçeli hakkında da 5 fezleke hazırlandı.

VELEV Kİ BAŞARILI DEĞİL!

HDP, HDK, DTK ve DBP'nin Sur'da devlet güçleri tarafından çeşitli evlerin bodrumlarında sıkıştırılan insanlarla dayanışmak için yaptığı yürüyüş çağrısına, yürüyüş öncesi ve sonrası iki farklı tepki gösterildi devlet yetkilileri ve devlet gazetecileri tarafından.

Önce, çağrının "teröre teşvik" olduğu söylendi. Oysa çağrı teröre değil, demokrasiye teşvik etmek için yapılmıştı. Çağrıda ne "yakın" deniyordu ne de "yıkın". Ne silahlanma çağrısı yapılmıştı ne de demokrasi dışı yöntemlerin kullanılması çağrısı. Çağrı çok basitti, Sur'da öldürülmek üzere olan insanlarla dayanışmak, kimsenin burnu kanamadan, çatışma olmadan sorunun çözümü. HDP yetkililerinin Sur'da bir katliam gerçekleşmezse, hendeklerin kapatılacağına inandıkları yönündeki açıklamaları da Sur yürüyüş çağrısının ortamı terörize etmekle hiçbir ilgisi olmadığını gösteriyor.

İlginc olan, Sur için yürümek üzere bir araya gelen kitlelere devlet güçleri şiddetle saldırdıktan, gösteriye katılacaklar ağır yaptırımlarla tehdit edildikten sonra yine devlet yetkililerinin ve devlet gazetecilerinin katılım beklediği gibi gerçekleşmedi diyerek Demirtaş ve arkadaşlarına yüklenmesiydi.

Arkasına devletin gücünü alan gazeteciler, arkasına devletin gücünü alan akademisyenler, arkasına devletin gücünü alan milletvekilleri, ne kadar da cesurlar! Ölümü göze alarak belki de o anda öldürülen arkadaşları, akrabaları için dayanışma eylemine katılanların sayısını beğenmiyorlar. Kim bilir aylardır kaç on bin adet gaz bombası atıldı, kaç kez plastik mermi kullanıldı... kaç insanın öldürüldüğü resmen açıklanmış değil ama yüzlerce insanın öldürüldüğünü biliyoruz.

Bu koşullarda, sokakları tanklarla dövülen yerlerde yaşayan insanların bir mitinge, bir gösteri çağrısına tüm gücüyle katılmamış olmasından keyif duyanlara devletin sırça köşkünün demokratları denebilir dense dense.

Sur eylemine katılım değildi önemli olan, önemli olan Sur'da yaşananlara Diyarbakır'ın tepkisiz olmadığını gösterilmesiydi.

Bu başarılı. Tankların arkasında üzerimize yumruk sallayan devlet gazetecilerinin kızmasının nedeni bu.

Ama, önemli olan Diyarbakır'ın Sur'da yaşanan devlet yıkımına ses çıkarmış olması değil. Devlet gazetecilerinin gözünü gerçekten korkutacak olan da bu değil. Aslolan, batıda, savaşa karşı güçlü bir ses çıkartmak. Bu ses, tek tek de olsa, parçalı da olsa, cılız da olsa çıkıyor zaten. Şimdi, bu sesleri birleştirme zamanı. Bu sesleri birleştirecek bir hareketi İstanbul'da da örgütleme zamanı. Sabırla ama ara vermeden Diyarbakır'ın kardeşlik eline ellerimizi uzatacağımız bir büyük kampanyayı adım adım inşa edeceğiz. Yola çıktık.

HAFTANIN İRKÇISI

CİZRE KATLIAMINI ÖVENLER

Cizre'de 200'e yakın sivilin bina bodrumlarında katledilmesi sonrasında Eskişehirspor taraftarlarının "Aşk bodrumda yaşanıyor güzelim" sözü ile katliamı övmesinin ardından bu defa da Tarsus İdmanyurdu-Amedspor

maçında benzer bir pankart açıldı.

Tarsus Burhanettin Kocamaz Spor Kompleksi'nde oynanan Süper Toto 2. Lig maçına polis yığınağı yapılırken, Tarsus İlçe Spor Güvenlik Kurulu'nun "ülkenin içinde bulunduğu hassas durum" gerekçesiyle aldığı karar sonucunda Amedspor taraftarları stada alınmadı. Polis, Amedspor taraftarlarının stat çevresinde durmasına da izin vermedi.

Polis gözetiminde tribünlere giren Tarsus İdmanyurdu taraftarları ise "Aşk bodrumda yaşanıyor şekerim" pankartı açtı. Mehter Marşı ve 10. Yıl Marşı da çalan Tarsus taraftarları, ırkçı sloganlar da attı. Hiçbir müdahaleyle karşılaşmayan Tarsuslu taraftarlar, haftanın ırkçısı olmaya hak kazandılar.

SURİYE'DE DEVRİMİN TALEPLERİ YENİDEN SOKAKLARDA

Suriye'de geçen hafta başlayan "düşmanlıkların durdurulması" süreciyle birlikte çatışmaların önemli ölçüde azalmasıyla rejim karşıtları yeniden sokaklara dökülerek beş yıldan beri devam eden savaşa rağmen hala değişim istediklerini, Esad'ın iktidarda kalmasını istemediklerini gösterdiler.

5 Mart Cuma günü Suriye'de yaklaşık 104 yerde "Devrim Sürüyor" sloganıyla gösteriler düzenledi. Cuma namazının ardından bir araya gelen göstericiler, rejimin düşmesini ve yabancı silahlı güçlerin ülkeden çıkartılmasını istedi.

"1916 Sykes-Picot, 2016 Kerry-Lavrov"

Halep, başkent Şam'ın Doğu Guta bölgesi, İdlib, Hama, Humus ve Dera'da muhaliflerin denetimindeki bölgelerde düzenlenen gösterilerde eylemciler, "Halk rejimin düşmesini istiyor", "1916 Sykes-Picot, 2016 Kerry-Lavrov", "Halk özgürlük istiyor", "Suriye'nin askeri müdahalelerle parçalanmasına hayır" yazılı dövizler taşıdı.

Göstericiler Suriye'de devrimin ruhunu tekrar canlandırmak için gösterilere yeniden başladıklarını söylediler.

"Bombalar altında bu gösteriler imkansızdı"

Halep'te gösterilere katılan bir doktor olan Abu Alez "Sokaklarda gösterilere katılan çok sayıda insan vardır. Hepsi de bu sabıkalı rejimin devrilmesini istiyorlar. Bombalamalar devam ederken bu gösterileri yapmamız imkansızdı" dedi.

Devrimin hafızası geri döndü

2011 yılında tüm Orta Doğu'da patlak veren Arap Devrimleri'nin bir parçası olarak Suriye'de de ayaklanma başlamış ve halk Esad rejiminin gitmesini istemişti. Bu dönemde de her Cuma namazı sonrasında politik reform ve polis şiddetinin durmasını isteyen gösteriler ayaklanmanın bir geleneği haline gelmişti. Çatışmaların göreceli olarak durmasıyla birlikte devrim günlerinin hafızası yeniden canlandı ve Cuma namazı sonrası reform gösterileri yeniden başladı.

Ateşkes devam ediyor

İngiltere merkezli Suriye İnsan Hakları Gözlemevi (SOHR) düşmanca tutumların sonlandırılması anlaşması başla-

Suriye'de savaşın taraflarının geçici ve sınırlı ateşkesinin ardından, barışçı protesto gösterilerinde halk rejimin devrilmesini istiyor. - Halep, Mart 2016

dığından bu yana ateşkesin geçerli olduğu bölgelerde en sakin günlerin yaşandığını duyurdu.

Gözlemevi'nin başkanı Rami Abdulrahman, ateşkesin 9 gün önce başlamasından bu yana sivil ölümlerinin yüzde 90, asker ve muhalif savaşçı ölümlerinin de yüzde 80 azaldığını söyledi.

Gözlemevi, 27 Şubat'tan bu yana geçerli olan anlaşmaya dahil edilmeyen Nusra Cephesi'nin ve Halep'in kuzeyindeki Kürt güçleriyle çatışan muhaliflerin pazar günü eylemlerine devam ettiğini açıkladı. SOHR'a göre bu eylemlerde en az 9 kişi öldü. Gözlemevi ayrıca, Nusra Cephesi ve IŞİD'e yönelik bombardımanların devam ettiğini de belirtti.

Sorunlar çözülmüş değil

Şu anda ateşkes büyük ölçüde uyuluyor gibi görünse de

Suriye'de süreç hala çok kırılgan. Taraflar hala birbirlerini ateşkesi ihlal etmekle suçlamaya devam ediyor. Suriyeli muhaliflerin Cenevre görüşmeleri öncesi oluşturduğu Yüksek Müzakere Konseyi (YMK), BM Genel Sekreteri Ban Ki-Moon'a bir mektup yollayarak, rejim ve müttefiklerinin ilk gününde 15 kez ateşkesi ihlal ettiğini bildirdi. YMK'dan gönderilen mektupta, ateşkesin hangi bölgelerde devreye girdiği ve bunu kimin denetlediği konusunda kendilerine bir harita sunulmadığı belirtildi.

Son olarak BM Suriye Özel Temsilcisi Staffan de Mistura, Suriye barış görüşmelerinin bir sonraki etabının Cenevre'de 9 Mart öğleden sonra başlayacağını açıklamıştı. Ancak Muhalifler, rejimin elindeki tutuklular serbest bırakılmadan ve kuşatmalar kaldırılmadan ciddi görüşmeler yapılamayacağını söylüyor.

KÜRESEL BAKIŞ
Arife Köse

KÜRTLERİN ÖZERKLİĞİNDEN SANA NE ABD!

Charlie Cahplin meşhur Büyük Diktatör filminin yine meşhur "dünya balonuyla dans" sahnesinde hakikaten dünya balonuyla danseder. Aslında o sahne gerçeğin değil, onun içinde yaşadığı kibirli halin ifadesidir.

Teşbihte hata olmaz, bu yazı Nazi Almanyası değil, ABD hakkında. ABD Nazi Almanyası, Obama da Hitler değil elbet. Ancak her süper güç gibi onun da hayali, içinde yaşadığı kibirli hal dünyayı bir balon, kendisini de o balonla istediği gibi oynayan bir güç olarak görmek. Bu konuda çok istekli, çok hevesli.

Malum bu aralar dünya Suriye'nin etrafında dönüyor. Gün geçmiyor ki bir devletin lideri "Suriye'de benden habersiz kuş uçuramazsınız" minvalinde açıklamalar yapmasın. Suriye ve Suriye'nin halkları hakkında o halklar dışında herkes söz ve hak sahibi.

Bunun son örneğini de ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü John Kirby'nin Washington'da düzenlediği bir basın toplantısında Kürtlerin özerkliği hakkında söylediği sözlerde gördük. Kirby, "Suriyeli Kürtler federal sisteme geçilmesini istediklerini söylediler, ABD bunu destekliyor mu?" sorusuna "Eğer bana Kürtler için özerk bir bölge isteyip istemediğimizi soruyorsanız bunun yanıtı hayır. Suriye'de federal devlet konusundaki görüşlerimizi birçok kez dile getirdik, yine söyleyeceğim. Bugüne kadar yapılan açıklamalarda ve bildirgelerde de vurgulandığı gibi, biz birleşik, bütün ve mezhep ayırımı gözetmeyen bir Suriye'ye inanıyoruz." diyerek yanıt verdi.

Öyle ya 1916'da Ortadoğu topraklarının nasıl paylaşılacağına karar veren Sykes-Picot anlaşmasının mimarları İngiliz Mark Sykes ve Fransız Auguste Picot ise bugünün mimarları da ABD'li John Kerry ve Rus Sergey Lavrov!

Kimin özerk olup olmayacağına, Esad'ın gidip gitmeyeceğine, Suriye halkının geleceğine ancak ABD karar verebilir.

Tüm bunlara karşı söylenecek tek bir cümle var aslında: Kürtlerin özerk olup olmayacağından sana ne ABD!

Her halk gibi Kürtler de, ister özerklik, ister bağımsızlık, ister birlikte yaşama, her ne olursa olsun kendi kaderlerini, geleceklerini istedikleri gibi tayin etme hakkına sahiptirler. Buna her kim engel olursa, geçmişte nasıl tutmadıysa, bugün de yaptığı hesaplar tutmayacaktır. Kürtler hem bu topraklarda hem de Orta Doğu'da er ya da geç hakettikleri özgürlüğü kazanacaklar.

"İÇERİK DEĞİŞMİŞTİR ANCAK VAKIA 28 ŞUBAT'IN BİR MODELİDİR"

Barış için Akademisyenler'e yönelik tepkilere dair kaygıların dile getirildiği, demokrasi ve ifade özgürlüğü çağrısı yapan bir metni 611 akademisyenle birlikte imzalayan Cihangir İslam hakkında, çalıştığı üniversite tarafından soruşturma açıldı. Soruşturma sürecini, savaş politikalarının arasında barışın ve demokrasinin akıbetini Cihangir İslam'a sorduk.

Barış için akademisyenler bildirisini imzalayanlar ile dayanışanların da soruşturmalarda cezalandırılmaya çalışılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bildiriyi imzalayanlar bazı ilkeleri hatırlatma görevini yerine getirmişlerdir. Bu ilkeler demokrasi, ifade özgürlüğü, akademik özgürlük, otoriterlik karşıtlığı ve YÖK'ün aşırı bulunan tutumuna karşı getirilen eleştiridir. İfade özgürlüğünün ölçütü sizi onaylayan kişilerin açıklamaları veya size yağcılık yapanların kendilerini ifade edebilmesi değildir. Sizi tekdüz eden, hatta sizinle bir aşgari müşteregi bulunmayan ifadelerin özgürce dile getirilebilmesidir. Bütün eksikliklerine rağmen cari mevzuatta bu bildirimler hakkında, hem bildiri olmaklık yönünden hem de içerik açısından atfedilebilecek bir suç tanımı yok. Anayasanın 25. maddesi geçerliyse ki elbette geçerlidir; soruşturmaya konu olabilecek bir durum da yok ortada. 25. madde: "Herkes, düşünce ve kanaat hürriyetine sahiptir. Her ne sebep ve amaçla olursa olsun kimse, düşünce ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz; düşünce ve kanaatleri sebebiyle kınanamaz ve suçlanamaz" diyor. Bu durumda hiçbir mevzuat bu ilkenin üzerine çıkararak yorumlanamaz. Benzer bir usulsüzlüğü büyük haksızlıklara yol açan 'başörtüsü yasağında' da yaşamıştık. Anayasadan kaynaklanan temel haklar, bir elin parmakları sayısınca adamın yaptığı yönetmeliklerle yıllarca çiğnenmemiş miydi? Anayasa Mahkemesi'nin YÖK mevzuatı üzerindeki iptalleri de ayrı bir konu.

Bu durumda üniversitelerin soruşturma açmaları mümkün değil. Aldığım duyumlar hukuka uygun soruşturmalardan ziyade insanların siyasi sorulara cevap vermeye icbar edilmesi ve yaptıkları yorumların zapta geçirilmesi ve bunların yargılamaya tabi tutulması. Bunun yanında 'örgüt bağlantılarının' araştırılması. Örgüt bağlantısı araştırmaları neden bir bildiriye imzalayanlar üzerinde ve bildiriye imzalandıktan sonra uygulanır? Bu uygulama 28 Şubat tipi bir uygulamadır. Sadece içerik değişmiştir ancak vakia 28 Şubat'ın bir modelidir. 'İdeolojinin hukukun önüne geçmesi' durumudur. Yani müddeinin cari mevzuattaki suç tanımları yerine kendi anlam ve değer dünyasından çıkaracağı hayali suçları iddia olarak masaya koymasındır. Halbuki tanımlanmamış 'suçu', suç olarak kabul ederseniz en tepedekinden en aşağıdakine hepimizi bağlayan bir hukuk sisteminden bahsedemezsiniz.

Birçok insanın işine son verdiler. Bu insanlar mahkeme kararlarıyla birer birer işine dönecektir. İş AİHM'e giderse devlet ağır tazminat cezalarına çarptırılacaktır. Bu yanlış uygulamalar bir an önce son bulmalıdır. Kişisel kısa tarihimi bile YÖK hakkında yeterli bilgi veriyor bana. 1991-93 yılları arasında başörtüsü yasakları, sistematik işkence karşısında insan haklarını savunan Mazlumder'in kurucusu olduğum için YÖK mevzuatı tarafından soruşturmaya maruz kalmıştım. Ben ve benim gibi birçok kimse açısından değişen bir şey yok. Birilerini birilerinin üzerinde tahakküme ve dayatmalara zorlayan bu mevzuatı kökünden iptal etmek dışında bir çözüm göremiyorum.

Soruşturmayla ilgili ne yapmayı planlıyorsunuz?

Kişilerden ve kurumlardan bağımsız olarak şunu söyleyebilirim; cari mevzuatın bir kısmının Anayasa Mahkemesi tarafından iptali bu tip bir soruşturmaya izin vermiyor. Ayrıca hukuk açısından bakıldığında ortada iddia yok. 'Neden böyle böyle dedin?' var. Bu haddini aşan, soranın en

Solda 28 Şubat darbelerinin başörtüsü taktiği için medisten kovduğu milletvekili Merve Kavakçı, sağda Cihangir İslam. Darbeci Süleyman Demirel için suç duyurusu yaptıkları adliye çıkışında.

temel insan haklarını ihlâl ettiği bir durum. Suçun şartları oluşmaksızın bir insanı soruşturmalarda taciz etmek tipik bir mobbing uygulamasıdır. Kişisel yorumlar 'mevzuatta tanımlanmış suç'un yerini alamaz. Geçmişte özellikle 28 Şubat döneminde kişisel veya kurum içi hesaplaşmaların da böyle kargaşa ortamları içerisinde karambolden ifade edilmek suretiyle gündeme getirildiğini, belli kişisel hesaplaşmaların 'şeriatçılık' veya 'dincilik' gibi hayali suçlamalar üzerinden görüldüğüne şahit olduk. Bugün de buna benzer durumlar yaşanabiliyor. Bir şey daha var ki toplumsal gelişmeyi sekteye uğrattıyor. Fikri ve düşünceyi cezalandırma teşebbüsü insanların fikir ve düşünce gelişmesine ket vuruyor.

Neden 'barış' veya 'demokrasi' demek bu kadar keskin bir konu haline geldi?

Özgürlükler, barış ve demokrasi insanları görece de olsa eşitlemeye yönelik kavramlardır. İnsanlara kendinize verdiğiniz değeri vermiyorsanız, sizin gibi düşünmeyenleri yoksulluğa, işsizliğe mahkûm etmeye çalışıyorsanız bu kavramları taşıyamazsınız. Sırtınızda kambur olur, yük halini alır. Bu duruma düşenlerin başvurduğu yöntem kendi subjektif, bencilce kavramları üzerinden toplumu kutuplaştırarak, bölerek kendisine veya kendini ait hissettiği topluluğa bir imtiyaz alanı açmak olmuştur. Sonuç 'bendensin ya da düşmanımın' noktasına kadar gider. Bu hegemonik dilin ürettiği ayırım üzerinden bir kamplaştırma oluşturulur. Özgürlükler, barış ve demokrasi gibi kavramların savunusu bu kamplaşmayı ilkesel olarak reddettiği, boşa çıkardığı için bu ilkeleri herkes için savunanlar peşinen düşmanlaştırılır. Bu tip süreçlerle tarihte çok sık karşılaştığımız için teşhisi kolaydır. Durum apaçık. Kamplaşmayı reddediyorsanız hainliğe kadar uzanan bir damgalanma sürecinin içindedesinizdir. İzzetbegoviç der ki: "iki şeyi tartışma ve pazarlık konusu yapmayız; Allah'ın Birliği

ve insanların eşitliği." İnsan veya evrenin diğer üyeleri üzerinde iktidar kurma hevesine kapıldığımızda adeta tanrılaşa soyunmuş olursunuz. Zorlukları olsa da bunu reddetmek her insanın boynunun borcudur.

Yeniden barış ve çözümden bahsettiğimiz günlerin gelmesi için ne yapmalıyız?

Beş yıldır yaşadıklarımız gösterdi ki dış politikada hedeflenenlerin hiçbiri tutmadı. Tam ve kesin bir başarısızlık. Ortadoğu'da patronluğa soyunurken 'Suud ve Katar' ile başbaşa kalmak. Hazin bir durum. Ortadoğu'da yapılması gerekenler basitti. Öncelikle İran ve Mısır gibi bölgenin ağırlıklı ülkeleriyle hareket edilmeliydi, bölge dostane bir şekilde, birlikte rehabilite edilmeliydi, bu yapılmadı. Tek başına düzen koyma hevesi, açıkçası iktidar kurma hırsı hakim oldu. İkincisi hiçbir ülkedeki iç kargaşaya taraf olarak girilmemeli, tam tersi arabulucu olarak iç savaşları önlemeye yönelik gerilimi düşüren dostane politikalar geliştirilmeliydi. Tam tersi yapıldı. Etnik, mezhebî ve diğer farklılıklara yönelik ayrılık ve düşmanlıklar körüklenmemeliydi. Burada da tam tersi uygulamaları görüyoruz. Bu yanlış tutumlar bölge halkını da Türkiye'den soğuttu. Oryantalist bir konuma düşüldü. Herşeyi silip yeni bir yaklaşım geliştirilmeli. Savaşları önleyebilecek en büyük güç sivillerdendir. Bu yönde çaba gösterilmeli. Çözüm süreci bir an önce kaldığı yerden devam etmeli. Bunun için öncelikle, baştan beri yanlış olan hendek siyasetine son verilmeli. Burada da sivil inisiyatiflerin çok şey yapabileceğini düşünüyorum. Daha fazla can kaybı yaşanmadan arabuluculuk yapılmalı ve hendeklerin terkedilmesi, patlayıcıların temizlenmesi yönünde adım atılmalı. Hendek meselesi çözülmeden masanın tekrar kurulması imkansız görünüyor. Farklı kesimlerden bir grup insan inisiyatif olarak ikna görüşmelerine başlamalıdır.

BASKANLIK İSTENMİYOR

Tayyip Erdoğan, başkan olduğundan beri rejimin fiilen değiştiğini söylemişti. Şimdi bunu resmileştirmek istiyor. Davutoğlu ise kendisini anlamsız hâle getireceği için bu öneriye çok sıcak bakmadığını belli etmişti. 1 Kasım'dan sonra Erdoğan bu tartışmada güç kazanmış gibi gözüküyordu, ancak işler istediği gibi gelişmedi.

AKP yanlısı gazetelerde zaman zaman başkanlık aleyhine yazılar yazılıyor. Şamil Tayyar gibi bir Erdoğan tutkunu dahi "Başkanlık yerine güçlü başbakanlığı düşünebiliriz" sözünü ağzından kaçırdı. Daha önemlisi, halk, Erdoğan'ın bu ısrarını anlamlandıramıyor ve bunun üzerinden yarattığı gerginliğe karşı çıkıyor. 7 Haziran öncesi Erdoğan'ın meydanlara inerek başkanlık kampanyası yapması felaketle sonuçlanmıştı.

Metropoll'ün geçtiğimiz günlerde yaptığı bir ankete göre ise onca propagandaya rağmen hâlâ halkın %60'ı başkanlığı istemiyor.

ÇÖZÜM MÜ SAVAS MI?

Mardin Dargeçit'te PKK ile girilen çatışmada hayatını kaybeden astsubay Abdülkadir Çelik'in cenaze töreni, tabuta bakan fakir ve hüznü ailesi.

AKP liderliği, üç yıl önce üçte ikisi çözüm sürecini destekleyen Türkiye toplumunu, hem de HDP bundan birkaç ay önce 6 milyon kişinin oyunu almışken, şimdi savaşa ikna etmeye çalışıyor. Bu yüzden AKP yanlısı medyada her türlü yalan haber ve çarpıtma mübah görülüyor.

2015 yazında savaş yeniden başladığında, belki ilk kez, ölen TSK askerlerinin cenazelerinde faşistlerin intikam "protestolarının" yanına barış yanlısı sesler de eklenmişti. AKP buna aldırmadı, Kürt kentlerini abluka altına alıp ezip geçmeye, yakıp yok etmeye devam etti.

Ancak yeniden saldırgan savaş politikalarına dönüş, hem çözüm sürecinin yarattığı huzur ortamının bozulması hem de istikrar söyleminin anlamsızlaşmasıyla AKP tabanındaki çatlaklardan birini oluşturuyor.

BAKMAYIN KÜKREDİKLERİNE: AKP'DE K

Erdoğan ve Gül arasındaki görüşmeden uzlaşma çıktığı düşünülürken Bülent Arınç ve Hüseyin Çelik gibi eski hükümet sözcüleri (hatta bazı hızlı Erdoğanlılar bile) cumhurbaşkanının AYM kararını tanımadığına açıkça karşı çıktı. Erdoğan is

AKP'nin önde gelen kadroları arasında dışarıdan fark edilebilen ilk ayrışma, Gezi sürecinde başlamıştı. Tayyip Erdoğan Afrika turundayken, Türkiye'de olan Abdullah Gül ve Bülent Arınç gibi isimler direnişin aktivistlerine karşı ılımlı bir tutum takınmaya çalışmış; Erdoğan ise dönünce havaalanlarında mitingler yaparak saldırıya geçmiş ve tabanını bir dizi komplo teorisinin desteğiyle Gezi direnişine düşman etmek için seferber olmuştu.

17-25 Aralık operasyonları sonrasında Gülen cemaatiyle yaşanan ayrışma ise beklenen etkiyi yaratmamış, "paralelcilik" hükümet taraftarları arasında her tür kötülüğün üzerine yıkılabileceği şeytani bir konuma getirilmişti.

Büyü bozuldu

Asıl kriz ise 2014 yılında Erdoğan'ın cumhurbaşkanı seçilmesi ve başbakanlığa Davutoğlu'nun getirilmesiyle başladı. Yıl sonunda AKP içinden farklı sesler birbirlerine karşı yazılar yazdı, kimileri Erdoğan'ı eleştirdi. 7 Haziran'a gidilen süreçte, bakanlar kurulunda yaşandığı iddia edilen saflaşma, Merkez Bankası ile yaşanan faiz indirimi krizi ve Erdoğan'ın Dolmabahçe mutabakatına karşı çıkışıyla birlikte gerilim oldukça yükseldi. Bu dönem, 7 Haziran'da AKP'nin oylarının beşte birini kaybetmesiyle devam etti. Abdülkadir Selvi'nin deyişiyle "AKP'nin büyüsi bozuldu".

1 Kasım seçimlerinde istikrar vaadiyle %50 oy alındı ve muhalif sesler bir süreliğine sustu. Ancak bu durum çok uzun sürmedi. Arınç'ın eleştirel açıklamalarına Ömer Çelik, Sadullah Ergin ve Suat Kılıç gibi isimler eklendi. Bu dönemde, AKP yanlısı bütün gazetelerde kavgalar yeniden baş gösterdi. Erdoğan'ın Abdullah Gül ve Bülent Arınç gibi

isimlerle görüşme trafiği dahi çatlağı gidermeye yetmedi. Öyle ki, liderlikten dışlanan önemli isimlerin yeni bir parti kurma hazırlığında olduğu dahi iddia edildi.

Bölünme yaratan faktörler

AKP'de yaşanan iç kavgaları yalnızca çıkar çatışmalarıyla açıklamak mümkün değil. Erdoğan'ı eleştirenler, sürekli olarak partinin kurucu prensiplerine geri dönüşten söz ediyorlar. Hüseyin Çelik, bir röportajında meselenin kendisinin yönetimin dışında kalmasıyla değil temel politikalarla ilgili olduğunu söylerken, "memleketin beş sorunu" olarak şunları sayıyor: 1- Kutuplaşma, 2- Dış politika, 3- Ekonomi, 4- Kürt sorunu, 5- Paralelle mücadelenin paranoyaya dönüşmesi.

AKP iktidara gelirken 3Y ile (yoksulluk, yolsuzluk ve yasaklar) mücadele vadediyordu. Bu söylem partiyi 2002'de iktidara taşıdı. 2007'de ise darbe tehdidi ile %47'lik oy oranına ulaşılar. Ergenekon ve benzeri darbe davalarıyla askerin siyaset dışına itildiği, Ermeni sorununda normalleşme eğiliminin belirginleştiği ve Kürt sorununda çözümün vadedildiği dönemde AKP, toplumdaki her iki kişiden birinin oyunu almayı başardı.

Ancak özellikle 2010 referandumundan sonra, Erdoğan dümeni bütünüyle sağa kırdı. Ekonomik büyümeden işçilerin pay alamaması yoksulluk sorununun devam ettiğini ortaya koydu. Yolsuzluk operasyonlarının yalan olduğuna AKP tabanı ikna edilemedi. Yasaklar ise Twitter'la kapışmaya, Zaman gazetesine el koymaya kadar vardı.

AKP çözümü Ergenekon'la uzlaşmada buldu

KRİZ VAR

se sirtini generallere dayamış, üslerini ABD'ye açmış Kürtlere karşı savaşırken; Koç Holding'le ilişkilerini daha da iyileştiriyor.

Üstelik AKP, Gezi direnişinin ve 17-25 Aralık operasyonlarının yarattığı atmosfer sonucu, TSK ile itişmeyi de bıraktı ve Ergenekoncularla ittifak kurdu. Bu birliktelik, Sedat Peker gibi ülkücü bir mafya liderinin Erdoğan fanatığı hâline gelmesine, Doğu Perinçek'in muhafazakârlarla vatan cephesi kurarak "en mutlu günlerini yaşamasına", Tuncay Özkan'ın ise "Cumhuriyet mitinglerinde korkuttukları insanlar" nedeniyle özür dilemesine yol açtı.

AKP-Ergenekon ittifakı, Suriye'de olası bir Kürt bölgesi oluşmasını engelleme amacıyla çözüm sürecinin rafa kaldırılmasıyla pekişti. Erdoğan ve Davutoğlu "millî ve yerli" eksenini yerleştirmeye çalışırken, Kürdistan'daki savaş koşullarında TSK, siyasete müdahale etme konusundaki eski yeteneğini yeniden kazanmaya başladı. "Vesayeti yıkma" iddiasıyla AKP'ye destek veren kitleler açısından bu birliktelik de çatlağı derinleştiren bir gelişme oldu.

Nasıl bakmalı?

AKP'deki bu gerilime ne gereğinden fazla anlam yüklemek ne de bunu küçümsemek doğru olur. Gül-Arınç-Çelik birlikteliği, partiyi bölme yoluna gitseler dahi, ortaya bir tane daha muhafazakâr ve neoliberal bir sermaye partisi çıkar. AKP'nin bu şekilde zayıflaması, tek başına işçi sınıfı ve ezilenler açısından kazanımlar elde edilmesine yol açacak bir dinamizm yaratmaz.

Ancak bu çatışmalar, Kürt savaşı sebebiyle şekillendirilmeye çalışılan Türk milliyetçisi atmosferin güç kaybetmesine, "istikrar" vaadi etrafında yaratılan algının yıkılmasına ve Erdoğan'ın başkanlık hayallerinin bir kez daha suya düşmesine neden olabilir.

Geçen yaz Boytaş işçileri grev yapmış, ücretlerini yüzde 20 artırmayı başaran kazanarak çıkmış. Gülen cemaatine mensup oldukları gerekçesiyle Boytaş patronları gözaltına alındı, ikisi tutuklandı. Boytaş'ta çalışan 14 bin işçi, sırf Erdoğan iktidarda kalsın diye işini kaybedebilir.

YÜZDE 50'DEKİ SINIF KAVGASI

AKP içindeki kapışma ve çatlakların bizim lehimize olabilmesi için ise Sosyalist İşçi'nin yıllardır dikkatle altını çizdiği bir yere odaklanmaya ihtiyacımız var. AKP liderliği, 657 sayılı kanunda yapacağı değişikliklerle memurların iş güvencesini ortadan kaldırma, kıdem tazminatını "fona devretme" adı altında gasbetme, memurların "terörist" veya "paralelci" olma gerekçeleriyle işsiz kalma ve güvencesiz çalışanların istihdam büroları yoluyla iyiden iyiye köleleştirilmesi gibi bir dizi saldırıya hazırlanıyor.

Hem bu saldırılar, hem de Cerattepe direnişinde görüldüğü gibi neoliberalizmin yaşam alanları ve doğa üzerinde yarattığı tahribat, doğrudan yoksulları, dolaşısıyla AKP tabanının en büyük bölümünü oluşturduğu bir sosyal tabakayı hedef alıyor.

Soma'dan beri ivme kazanan işçi hareketinin de en belirgin özelliğini, AKP'nin egemen sınıfa hizmet eden yöneticileriyle AKP'ye oy veren sıradan insanları karşı karşıya getirmesi oluşturuyordu. Bu kavganın büyüyeceğini düşünmek için çok sayıda nedenimiz var. Yapmamız gereken ise, bu kavgada ezilenleri, greve çıkan işçileri ve Artvin'de görüldüğü gibi mücadele etmeye hazır tüm insanları AKP'den kopararak başka bir alternatifte yöneltecek siyasi müdahalelerde bulunmak. Ve böylesi kampanyaların sonucunda kitlesel bir antikapitalist partiyi inşa etmek.

GÖRÜŞ

Roni Margulies

KAYSERİ'DE TERÖR FIRTINASI

Kayseri'de başlayıp Boydak Holding'den Zaman gazetesine uzanan "terörle mücadele" operasyonu hakkında iki açıklama ilgimi çekti.

Birincisi, memleketimizin önde gelen siyasî analiz kurumlarından biri olup özellikle "terör" konusunda uzman olan Fenerbahçe Futbol Kulübü'nün resmî internet sitesinde yayımlanan açıklama.

"Futbolda Şike Kumpası Zaman Gazetesi Binasında Kurgulandı" başlıklı açıklama şöyle başlıyor:

"Zaman Gazetesi'ne kayyum atanması ile birlikte 3 Temmuz süreci ile ilgili yeni gerçekler gün yüzüne çıkmaya devam ediyor. Zaman Gazetesi'nin, başta Fenerbahçe olmak üzere Türk futboluna yönelik kurulan kumpasın, planlandığı ve uygulamaya konulduğu merkez olduğu ortaya çıktı."

Futbolu yakından izlemeyenler için açıklayayım. "3 Temmuz süreci" dedikleri, Fenerbahçe'nin şike yaptığının tanıklarla, ses kayıtlarıyla filan ayan beyan kanıtlanması, kulüp başkanı Aziz Yıldırım'ın hapse atılması ve takımın Avrupa'da yasaklanması süreci. Sonra da, Gülen Cemaati'nin tepeden tırnağa silahlı bir terör örgütü olduğunun keşfedilmesiyle birlikte, bütün darbecilerin ve Ergenekoncuların salıverilmesi gibi Yıldırım'ın da serbest bırakılması süreci.

Bu arada, silahlı terör örgütünden çok çeken zavallı Yıldırım'ın, Türkiye Silahlı Kuvvetleri tarafından resmî olarak ithal edilen tüm askerî teçhizatın aracılığıyla yapan zavallı bir milyarder olduğunu da, futbola soğuk bakanlar bilmiyor olabilir.

İlgimi çeken ikinci açıklama da TÜSİAD'dan. Şöyle:

"Yönetim Kurulu üyemiz Memduh Boydak'ın gözaltına alındığı haberini üzümlere öğrendik. Hukuk devletinde iş dünyası da dâhil hiçbir kurum ve kişi yasal herhangi denetim ve soruşturmadan muaf değildir ve hesap verebilir olmalıdır. Demokrasi ve hukukun üstünlüğüne olan güvenimizle, sürecin en kısa sürede tamamlanacağına ve Sayın Boydak'ın görevlerine geri döneceğine inanıyoruz."

Bilirsiniz, büyük sermayenin temsilcileri kibar insanlardır. O nedenle, ne dedikleri pek anlaşılır. Aynı açıklamayı başkası yazsa, daha net ifadeler kullanırdı. Mesela şöyle yazardı: "Bi git lan! Ne terörist! Kayseri'nin en büyük işadamı terörist mi olurmuş!"

Kayseri denince, insanın aklına Abdullah Gül gelir. O da demiş ki, "Boydak ailesi çalışkanlığıyla, dürüstlüğüyle, hayırseverliğiyle bilinen bir aile. Türkiye'nin önemli sanayicilerinden. Ümit ederim ki daha fazla rencide edilmezler."

Halk diline tercüme edersek, bu da TÜSİAD'ınki gibi: "Bi git lan..."

Bu tartışmalara memleketimizde sayısı çok olan kargalar da katıldı. Başbakan'ın "Bunlar hukukî süreçlerdir, siyasî süreçler değil; hiçbir müdahalemiz olmamıştır" açıklamasına hâlâ gülüyorlar.

Ben ise, muhafazakâr siyasetçilerin, büyük sermayenin ve şikeci silah tüccarlarının birbirine girmesine zevkle seyrediyorum.

Topundan kurtulacağımız günü heyecanla bekliyorum.

LOUISE'DEN ÇİLEM'E: YAŞAMAK İÇİN DÜNYAYI DEĞİŞTİRENLER

MELTEM ORAL

“Özgürleşen toprak mor çiçekler açacak” diyordu, Paris Komünü'nün mücadeleci kadınlarından biri olan Louise Michel, cezaevinde yazdığı şiirde. Michel'in cezaevinden seslenmesine neden olan olaylar 145 sene önce, 1871 yılının Mart ayında başlamıştı. Kış boyunca Almanya tarafından kuşatılmış olan Paris'in, çoğu işçi ve öfkeli olan kadın, erkek ve çocukları savaşta kullanılan topları ele geçirmiş ve Montmartre bölgesinin meydanına dizmişti. Savaş, zamlanan kiralar, ağır çalışma koşulları yüzünden giderek artan bir öfke tüm Paris'in yoksul emekçileri arasında hızla yayılıyordu.

Hükümet askerlerinin topları geri almak için gelmesine karşı, komite adına toplara sahip çıkmakla sorumlu olan Louise Michel'le birlikte kitleler meydana toplanır. Ordunun kitleleri bastırmak üzere Montmartre'ye gelmekte olduğunu duyan ve kalabalığın birkaç yüz kadının öncülüğünde binlerce askerin üzerine doğru yürüyüşünü başlatan Louise Michel; şatoda hizmetçilik yapan bir işçi kadının çocuğudur. Kendi çabalarıyla eğitim almış, imparatorluğa bağlılık yemini etmeyi ve mevcut müfredatı okutmayı reddettiği için resmen öğretmen olamamıştır. Savaş sırasında Paris halkı tarafından oluşturulan ve neredeyse tamamı erkeklerden oluşan Ulusal Muhafızlara katılır. Michel ayrıca Marx'ın da kurucuları arasında olduğu ve yine çoğunluğu erkeklerden oluşan Uluslararası Emekçiler Birliği, diğer adıyla Birinci Enternasyonal'in de üyesidir.

Paris'in kadınlarının öncülük ettiği eylemlerde, askerler generallerin ateş açma emrine reddederek isyana katılır. Askerleri generallerinin emirlerine itaat etmemeye ikna eden yine kadınlardır. Hükümet Paris'i terk edip Versailles'e kaçmak zorunda kalır. Ulusal Muhafızlar'ın komitesi kendisini Paris hükümeti ilan eder. Paris Komünü dünya işçilerinin tarihinin en muazzam deneyimidir. Ordu kaldırılır, eğitimden çalışma koşullarına her konuda alınan kararları işçiler belirler. İşçiler kendi temsilcilerini seçer, seçilenlerin hiçbir ayrıcalığı yoktur ve her an onları görevden uzaklaştırma yetkisi yine işçilerdedir. Ancak ne yazık ki Komün sadece 72 gün ayakta durabilir. Şehri kuşatan Versailles ordusunun saldırılarını önlenemez ve ayaklanmaya dahil olan onbinlerce insan kurşuna dizilir. Komün sırasında kadınlardan oluşan bir silahlı birliğe öncülük eden Louise Michel sürgüne gönderilir, defalarca hapse atılır. Tüm ayrıcalıkların kalktığı başka bir dünya için yaşamı boyunca mücadele eden Michel'in 1905'te ölüm döşeğindeyken Rusya'daki devrimin haberini aldığı yatağından kalkıp dans ettiği ve yeniden yatağına uzanarak “tamam, şimdi ölmeye hazırım” dediği söylenir.

Komün'den bu yana 1917'de Rusya'daki devrimde, 1936'da İspanya'da faşizme karşı mücadelede, 1968'de tüm dünyayı kasıp kavuran isyanlarda, Arap devrimlerinde, Gezi direnişinde, Öfkeli hareketinde kadınlar sadece mücadelenin parçası olmadılar; kadınlar çoğu zaman isyanı başlatan, önderlik eden, barikatlarda kavga eden, 'ilk cesaret eden' oldular. Kendilerini yoksulluğa mahkum eden adaletsiz sisteme karşı mücadele ederken cinsiyetçi dayatmaları da bir bir yıktılar. Sadece egemenlerin değil mücadele arkadaşlarının da kendilerini sıkıştırmaya çalıştıkları cinsiyetçi kalıpları evire çevire fırlattılar.

Kadınların tepesini attırmayın

Son günlerde kadınları yine çok öfkeliyorlar. En son kürtaji yasaklamaya çalıştıklarında günlerce sokak-

Çilem Doğan, erkek eziyeti ve şiddeti yüzünden hapse tutulan on binlerce kadından biri...

ları boş bırakmayan onbinlerce kadın yasağı hükümetin başına çalmıştı. Şimdi annelik vatani görevdir dedikçe, uygulamada kürtaji yasaklayınca, hak olan süreyi kısaltınca, Davutoğlu kendisini herkesin babası ilan edince tersini yaptıklarını sansalar da öfkeyi iyice kızıştırıyorlar. Yatıp kalkıp 'kadınlar doğursun' diyen, meydanları kadınlara kapamaya çalışan, 'kadına şiddet insanlık ayıbıdır' derken kadınları yerde sürükleyip 'git evinde yat' diyen hükümet yalınlığa, karamsarlığa, yenilgi ruh haline kapılmadan, inatla mücadele eden kadınlarla başa çıkamaz.

Kadına şiddet uygulayanlar 'iyi hal' indirimi verilip ödüllendirilirken, şiddete karşı kendini savunan kadınların ağırlaştırılmış müebbetle yargılandığı adaletsizliğe karşı direnen Çilem Doğan'ın, dört duvar arasından bizlere seslenişi, sistemin, devletin, hükümetin kadınlarla başının fena halde dertte olduğunu gösteriyor.

Meydanları kimseye vermeyiz

“Gençliğimizden, güzelliğimizden, umudumuzdan, cesaretimizden, direncimizden, kadınlığımızdan kucaklıyorum sizleri. Acısı acısına, yarası yarasına, sesi sesine denk düşer evvelden birbirini hiç tanımadan tanışır. Gönül isterdi ki 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde hep birlikte meydanlarda olmak. Olmadı ve ben o gün dışarıda olmayacağım için üzgünüm. Biliyorum bir Çilem Doğan içeride tutsak ise de milyonlarca Çilem Doğan dışarıda mücadele ediyor. Aklim, beynim, mücadelem yürümeğim hep sizlerle olacak değerli kadın arkadaşlarım. 8 Mart dünya kadınlar gününüz kutlu olsun mücadelemiz

diri olsun.

Zulmün olduğu yerde direniş ve meşru müdafaa hakkı. Bunu zenginlerin ve erkeklerin hukuk kitapları varsın böyle yazsın. Uyan erkek egemen sistem uyan. Her gün 3 kadın katlediliyor. Katledilmek kaderimiz değil, öz savunma hakkı. Kahkaha atmaya hor görenlere kırmızı ruju farklı anlayanlara, mini eteği tecavüz etmek için gerekçe gösterenlere konuşurken ağzımıza sözcükleri tıkayanlara, kadını erkeğin kölesi haline getirmeye çalışanlara, gece, geç saatte sokakta olmamızı bağnaz zihniyeti ile hor görenlere karşı en güçlü sesimizle haykıracağız.

'İsyandayız'

Değerli yoldaşlarım yalınlık, umutsuzluk, çaresizlik bizim söylemlerimizde yok. Bizler direnenleriz, yaşamak için dünyayı değiştirenleriz. Kadınlarımız meydanlarda, meydanlar da kendi yaşam hakkımız, kimseye vermeyiz. Yani yaşamak için kimsenin baskısını tanımıyoruz. Birbirimizin gözyaşlarını sildiğimiz sürece varolacağız. Söz veriyorum başımı önüme eğmeyeceğim. Dört duvarlar korkutmayacak beni yalnız olmadığımı biliyorum. Alemlerine meze olmayacak körpe bedenleri ile kuzular çocuk gelinler bir avuç su gibisiniz benim için susuzluğun ortasında.

Mücadeleniz onurumdur, duruşumdur. Tüm kadınlar adına ve tüm kadınlar için karanlık günlerin geride kalması; Diyarbakır Surlarının aydınlanacağı gibi aydınlık günlerin doğacağı inancı ile hepinizi kocaman yüreğimle öpüyorum.”

KADIN EMEKÇİLERE YILIN 365 GÜNÜ AYRIMCILIK

DİSK/Genel-İş Araştırma Dairesi ve Genel-İş'in 8 Mart dünya kadınlar günü için hazırladığı raporlar, kadın emekçilerin yılın 365 günü çektiklerini ortaya koydu:

► Türkiye kadın istihdamı açısından OECD ülkeleri içerisinde son sıralarda. 2015 itibarıyla istihdam yani toplam aktif iş gücü içinde kadınlar % 30,5, erkekler ise % 69,9.

► 12 milyon kadın "çalışmıyor." Ev işleriyle "meşgul olduğu" vurgulanıyor.

► 1,5 milyon kadın kayıtsız ve yarı zamanlı çalışıyor.

► Tarım sektöründe çalışan 2.4 milyon kadını, hem evlerini çekip çeviriyor hem de tarımsal üretime katılıyor.

► Kadın işsizlik oranı erkeklerden fazla. Erkeklerde işsizlik oranı yüzde 9.5 düzeyindeyken, kadınlarda bu oran yüzde 13.

► Dünya Ekonomik Forumu'nun 2015 yılında yaptığı Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Endeksi sonuçlarına göre; Türkiye 145 ülke içinde 130. sırada.

► Aynı araştırmada, çalışma hayatındaki kadınların durumunu ortaya koyan "Ekonomik katılım ve fırsat eşitliği" göstergesine baktığımızda da Türkiye 145 ülke içinde 131. sırada. Eğitim ve politikada cinsiyet eşitliği sıralamasında 105. sırada. Ücret eşitsizliği açısından ise Türkiye 145 ülke arasında 82. sırada.

İŞYERLERİNDE NELER OLUYOR?

■ SCA Yıldız (Ülker) işçileri, direnişlerinin 74. gününde Ülker'e ait olan Godiva Cafe'nin Suadiye şubesi önünde eylem yaptı. İşçiler ayrıca şirketin İsveçli patronlarını da İsveç konsoloslugu önünde protesto etti.

■ Türk-İş'e bağlı Tüm Taşıma İşçileri Sendikası (TÜMTİS) Kiralık işçilik yasa tasarısının geri çekilmesi talebiyle Tünel'den Galatasaray Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirildi.

■ Kıdem tazminatının gaspına ve 'kiralık işçi büroları'na karşı Birleşik Metal-İş'in açıkladığı eylem programının kapsamında sendika binası önünde toplanan işçilerle, emek ve demokrasi güçleri SGK binasına yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün sonunda açıklama yapan Adnan Serdaroğlu sermayenin saldırılarına karşı üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını söyledi.

■ Yenimahalle Belediyesinde çalışan Genel-İş üyesi işçi-

ler, yaptıkları eylemde kiralık işçilik yasa tasarısına karşı çıktı.

■ Sendikal Güç Birliği Kadın Koordinasyonu, KESK İstanbul Kadın Meclisi ve DİSK Kadın Komisyonu kıdem tazminatının fona devri, özel istihdam bürosu ve doğum sonrası yarı zamanlı çalışmaya karşı Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldi. Eylemde güvencesiz çalışmanın en çok kadınları etkileyeceği vurgulandı.

■ İzmir'de bulunan Behçet Uz Çocuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi asistanları ağır çalışma koşullarına ve performans sistemine karşı eylem gerçekleştirdi. Açıklamada asistanların artan bir iş yoğunluğunda güvencesiz ve can güvenliğinden yoksun çalıştığı vurgulandı.

■ Büro Emekçileri Sendikası İzmir Şubesi ücret adaletsizliğini ve Maliye Bakanlığı bütçesi hazırlanırken işçilerin taleplerinin dikkate alınmamasını Vergi Dairesi Başkanlığı önünde yaptıkları eylemle protesto etti.

MÜCADELENİN İÇİNDEN

Faruk Sevim

BİRLEŞİK ANTIKAPİTALİST İŞÇİ DİRENİŞİ

Hükümet hecaaplarını mevcut işçi haklarını daha da azaltmak için yapıyor, dört koldan işçi haklarına saldırıyor. Bir yandan kiralık işçi yasasını çıkarıyor. Diğer yandan kıdem tazminatlarını yeniden düzenleyecek yasa tasarısını hazırlıyor. Ayrıca 657 sayılı memur yasasını değiştirerek memurların iş güvencesi hakkına son vermek istiyor.

4 kişilik bir aile için açlık sınırı aylık 1500 TL'yi geçti. Aslında gündemimizde insanca yaşamak için ücretlerin artırılması mücadelesi olması gerekirken, işçi sınıfı olarak mevcut haklarımızın elimizden alınmaması için esnek çalışma sistemlerine karşı mücadele ediyoruz. Memurlar 100 yıllık iş güvencesi haklarını savunmak zorunda kalıyor. İşçiler, kiralık işçilik gibi taşeron sisteminden bile daha kötü bir sistemin yasalaşmaması ve 80 yıl önce kazanılmış olan kıdem tazminatı haklarının ortadan kaldırılmaması için eylemler yapıyor.

Emek piyasasını esnekleştirmek kapitalizmin bugünlerde en fazla önemseydiği konu. Çünkü dünya çapında yaşanmakta olan ekonomik krizde düşen kâr oranları yüzünden, kapitalistlerin elindeki devasa sermaye birikimleri değersizleşiyor. Gördüğü her imkânı kâr etmek için kullanan kapitalist sermaye ise sıkışıkça gözünü işçilik maliyetlerine diyor. İşçilik maliyetlerini azaltmanın günümüzdeki en yaygın yöntemi, emek piyasasını esnekleştirmektir.

Esneklik uzun süredir patronlar tarafından fiilen kullanılan bir istihdam biçimi. Ama yine de çalışma hayatında, esnek istihdamın yasal dayanakları eksik. Öyle anlaşılıyor ki hükümet bu eksikliği giderecek yasaları meclisten kısa sürede geçirmek istiyor.

Emeğe yönelik bu saldırılarda Kürt savaşının etkisi ise işçi sınıfını hareketsiz hale getirilmek istenmesi şeklinde yansıyor. Hükümet ve patronlar, işçi mücadelelerini bastırmak için savaşı bahane ederek yeni yasal düzenlemeleri pervasızca meclise getirmekte ve yasalaştırmaya çalışmaktadır. İşçi hakları için mücadele ile barış mücadelesi günümüzde birbirine sıkı sıkıya bağlı hale gelmiştir.

Dört bir yandan gelen saldırılara, tek bir koldan yanıt vermek için birleşik antikapitalist bir işçi direnişinin acilen örgütlenmesi gerekir. Tek tek işyerlerinden sendikalara ve konfederasyonlara kadar tüm işçiler bir araya gelmeli, her türlü işçi eylemi ile dayanışma gösterilmelidir. İşçi sınıfının kitlesel tepkisini küçümseyen hükümete bir ders vermek için şimdi eyleme geçme zamanı.

DÜNYADA YENİ SOL DALGAYA NASIL BAKMALI?

UFUK URAS
VOLKAN AKYILDIRIM

17 MART 2016 PERŞEMBE

NAKIYE ELGÜN SOKAK NO: 32/3 OSMANBEY / İSTANBUL
0555 637 24 50 / fb.com/marksizm.akademisi/

**MARKSİZM
AKADEMİSİ**

DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEK İÇİN FİKİRLER
DEVİRİMCİ SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

marksizm

11-15 MAYIS 2016

İSTANBUL

DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEK

İÇİN DEVİRİMCİ FİKİRLER!

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN 'ENTERNASYONALİZMİ' LIBERAL BİR EFSANE...

ALEX CALLINICOS

Britanya'nın AB'den çıkışı tartışmasında Avrupa Birliği'nin enternasyonalizmin somutlaşmış hali olarak tasvir edilmesi şaşırtıcı değil. Sonuçta, AB'den ayrılma kampanyası Muhafazakâr Parti üyesi Bakan Iain Duncan Smith ve UKİP lideri Nigel Farage gibi Küçük İngilterelilerin (Little Englanders – yabancı düşmanı İngilizlere verilen informal isim-çn) egemenliğinde bulunuyor.

Guardian köşe yazarı George Monbiot AB'de kalmayı desteklemeye yatkın olduğunu çünkü "ulus ötesi iktidarın meşru bir şekilde ıslah edilmesinin tek yolu ulus ötesi demokrasisidir." diye düşündüğünü yazdı.

Ama AB'nin "ulus ötesi demokrasi" ile hiçbir ilgisi yok. Elbette AB, Avrupa Komisyonu ve Avrupa Adalet Divanı gibi sınır aşırı işbirlikleri ve ülkeler üstü kurumlar içeriyor. Ancak AB'nin arkasındaki temel mantık Avrupa'daki kapitalist devletlerin kendi ulusal çıkarlarına, her birinin kendi başına hareket etmesi yerine egemenliklerini kısmen bir havuzda toplayarak, daha verimli bir şekilde ulaşabilecekleri. David Cameron'un AB'de kalmayı amaçlamasının özünde bu yatıyor.

AB'de ulusal çıkarlar en yüksek düzeyde hüküm sürüyor. Bu yüzden ülkeler üstü kurumların tümü demokratik hesap verebilirlikten ve kontrolden muaf olarak tasarlandı. Bunun sonucu olarak, bu kurumlar şirketlerin etkisine tümüyle açık durumdadır.

Garip bir şekilde AB'de kalmak yönünde oy kullanacağını yazarak bitirdiği yazıda Monbiot itiraf ediyor; "Ne kadar fazla şey gördükçe, AB'nin sorunlarının içsel ve sistemik olduğuna o kadar ikna oluyorum. Başlangıçta bir sanayi karteli olan örgütlenme, hala sınırlar ötesinde iş yapmaya en hazır olan güçlerin, ulus ötesi şirketlerin emriyle hareket ediyor. Komisyon lobiciler için bir cennet olmaya devam ediyor: şeffaf olmayan, bazen yozlaşmaya açık, devasa kaynakları olmayanlar için neredeyse içinden çıkılması olanaksız."

AB'nin hariç tutma yöntemi

Ancak AB sadece bir patronlar kulübü değil. Dışlama, hariç tutma yoluyla çalışıyor. Bu özellik, bir Avrupa Birliği projesine entegre halde. Avrupa düşüncesinin tam da kendisi, Ortaçağlarda Müslüman dünyasıyla karşı-

Bu yazı yazıldıktan kısa bir süre sonra AB Balkan sınırlarını mültecilere kapattı ve Türkiye ile anlaşma imzaladı.

lık üzerinden ortaya çıkan, Christendom düşüncesinin sekülerleştirilmiş bir versiyonu. Macaristan'ın aşırı sağcı Başbakanı Victor Orban mültecilere karşı yürüttüğü kampanyasına meşruiyet kazandırmak için bu düşüncüyü hatırlattı. Geçtiğimiz yıl şöyle dedi; "İslam hiçbir zaman Avrupa'nın bir parçası olmamıştır."

19. yüzyılda ve 20. yüzyılın başlarında Avrupa düşüncesi, Avrupalı emperyalist güçlerin dünyanın geri kalanına hükmetmesini meşrulaştırmak için ırkçı terimlerle yeniden biçimlendirildi. Bugün AB ırkçılığı reddediyor.

Ancak AB'nin dış politikası emperyalist. Bu dış politika, AB'nin Doğu Avrupa, Balkanlar ve Sahra Altı Afrika'daki çevresine neo-liberalizm ihraç etmesi için tasarlandı. Aynı zamanda, AB'nin sınır kurumu, Frontex ise sınırlarda polislik yaparak neoliberalizmin ve savaşın kurbanlarını uzak tutuyor.

Mülteci krizi AB'nin her alandaki başarısızlığının bir işa-

reti. Avrupa bankalarının hisse fiyatlarındaki yılın başından bu yana yaşanan düşüş, Avro bölgesi krizinin bir yere gitmediğini gösteriyor. Yunan hükümeti ve Avrupa Komisyonu arasında Komisyon'un emekli maaşlarında daha fazla kesintiye gidilmesi nedeniyle patlayan ve giderek artan çatışma da bir yere gitmiş değil.

Milliyetçiliğin aşıldığı yanılsaması

AB başarısız oldukça, ulusal çatışmalar büyüyor. Financial Times gazetesinde köşe yazarı olan Wolfgang Munchau geçen Pazar günü yazdığı yazısında; "Neredeyse 60 yıllık bir Avrupa'nın birleşmesi döneminin ardından, bir ayrışma çağına giriyoruz" diye yazdı. Geçtiğimiz hafta Avusturya, Orta ve Doğu Avrupa devletleriyle mültecileri dışarıda tutmayı koordine etmek amacıyla bir konferans organize etti.

İtalya Başbakanı Matteo Renzi, Avro bölgesinde kemer sıkma önlemleri dayatması nedeniyle Almanya'ya yönelttiği eleştirilerde giderek daha çok lafını sakınmaz hale geliyor. Onun bu saldırıları Fransa hükümetinin açık sempatisini kazanmış durumda. Fransa ekonomik olarak durgunluk içinde ve daha önce AB'ye birlikte liderlik ettiği eski ortağı Almanya'nın, birliğin yegâne lideri haline gelişine tanık oluyor.

Ancak tüm zulmüne ve fonksiyon bozukluklarına rağmen AB'nin elinde tek bir iyi kart kalmış durumda; AB'nin milliyetçiliğin aşılmasını temsil ettiği yanılsaması. AB'de kalma kampanyası bir yandan bu yanılsamaya oynarken, diğer yandan mültecilere ve göçmenlere düşmanlık göstermek konusunda Farage ve benzerlerini aşmaya çalışıyor.

Uzun zamandır en geri gerici İçişleri Bakanı olan Theresa May, Cameron'un Brüksel anlaşmasını "özgür hareketin (Nüfusun ülkeler arasındaki hareketi-çn) istismar edilmesini engelleyecek reformlar" içerdiği için destekledi.

AB hakkında bir yargıya varırken onu olmasını istediğimiz gibi değil, olduğu gibi görmeliyiz. Avrupa Birliği giderek daha şiddetli hale gelen rekabetlerle bölünmüş emperyalist bir karteldir. Onu reddetmekten başka bir şansımız yok.

Çeviri: Onur Devrim Üçbaş

ANTİKAPİTALİST FORUM:

KADINA ŞİDDETE KARŞI SES ÇIKAR!

Konuşmacılar: Arın Gül Yeniaras, Funda Ata, İdil Ügüt, Nebiye Arı, Nil Mutluer

Yer: Cezayir Salonu Hayriye Cad. 12 Galatasaray-Beyoğlu

DSİP MART TOPLANTI

HERKESİN KATILIMINA VE KATKISINA AÇIKTIR

➤ Beyoğlu toplantı yeri: İkinci Kat, Çukurçeşme sok. No:11/2 İstiklal Cad.

➤ Fatih: Ehibba Cafe, Zeyrek Mahallesi, Fevzi Paşa Caddesi, Haydar Bey Sokak, No 31

➤ Kadıköy: Serasker Cad., No: 88, Nergis Apt., Kat:3

➤ Şişli yeri: Rumeli Cad., Nakiye Elgün Sok., İkbal Apt. No:32/3 - Osmanbey

➤ Üsküdar: Daimler Pastanesi -Tunusbağı Cd. No:46

➤ Ankara: Konur Sokak 14/13 Kızılay

➤ İzmir: Kibis şehitleri caddesi 1462 sok. no:20/1 Alsancak

10 Mart Perşembe 19.00

Beyoğlu: Devlet nedir?

Şişli: Suriye'de halk yeniden sokaklarda

Konuşmacı: Ozan Tekin

Kadıköy: Cerattepe'den Cizre'ye birleşsek kazanabiliriz:

Konuşmacı: Anıl Yüksel

Üsküdar: Ergenekon-Balyoz: Kumpas değil gerçek

Konuşmacı Roni Margulies

Fatih: İktidar, kimlik ve Müslümanlar

Konuşmacı: Ferhat Kentel

11 Mart Cuma 19.00

Ankara: Arap Baharı'ndan öğrenmek

Konuşmacı: Volkan Akyıldırım

İzmir: Egemenlerin yeni düşmanı

12 Mart 19.00

Ankara: Türkiye'de darbeler ve darbe karşıtı mücadele

18 Mart 19.00

İzmir: Suriye, savaş ve emperyalizm

19 Mart 19.00

Ankara: Newroz ve Barış Mücadelesi

24 Mart 19.00

Beyoğlu: Barışı Nasıl Kazanacağız?

Şişli: Savaşa ve İrkçılığa Karşı Mücadele

Kadıköy: Barışı Nasıl Kazanacağız?

Üsküdar: Savaşa-İrkçılığa Karşı Mücadele

Fatih: Barışı Nasıl Kazanacağız?

25 Mart 19.00

İzmir: Savaşa ve İrkçılığa Karşı Mücadele

DAHA SICAK DAHA SUSUZ

Kuraklık, artan gıda fiyatları, kabank faturalar, yükselmeyen ücretler ve işsizlik - 2011'de dünyayı sarsan Arap ayaklanmalarının başlıca nedenlerinden biri küresel ısınmaydı.

NURAN YÜCE

Geçtiğimiz hafta NASA Goddard Uzay Araştırmaları Enstitüsü'nün bir araştırmasının özeti yayınlandı. Araştırmanın konusu Doğu Akdeniz'in iklim koşullarını ve suyun azalışını anlamak için bölgenin kuraklık geçmişini gösteren modellerdi. Geçmişte Akdeniz bölgesinde kuraklıkların ne sıklık ve şiddette yaşandığını anlamak için ağaç-halka analiz tekniklerinden, Eski Dünya Kuraklık Atlası'na başvurulmuş ve NASA'nın geçmiş ve gelecek için iklim simülasyonları geliştiren bilgisayar programları kullanılmış.

Kullanılan yöntemler ile Kuzey Afrika, Yunanistan, Lübnan, Ürdün, Suriye, Türkiye, İspanya, Fransa'nın güneyi ve İtalya'yı kapsayan bölgelerde son 1000 yılın coğrafi kuraklık izlerine ulaşıyor. 1100 ve 2012 yılları arasındaki kuraklık dönemleri tespit ediliyor.

Ve araştırma sonucu iki önemli bulguya ulaşıyor. Birincisi, Türkiye'nin de yer aldığı Doğu Akdeniz'de 1998 - 2012 yılları arasında görülen kuraklığın, son 500 yılın en 'kuru' döneminden yüzde 50 oranında daha şiddetli geçtiği ve son 900 yıla göre de en kurak dönemden yüzde 10 - 20 arası daha kötü olduğu. Bu kuraklığın etkilerinin hala devam ettiği de araştırmada belirtiliyor. İkinci bulgu ise küresel ısınmayı hâlihazırda yaşayan Doğu Akdeniz bölgesinin iklim değişikliğinden en çok etkilenen bölgelerden biri olacağı. Aslında bu tehlike birçok bilimsel araştırmada daha öncede dile getirilmişti. Bu çalışmada ise bir kez daha teyit edilmiş oldu.

İklim krizi ve yoksulluk

Bahsedilen bölgede yaklaşık 450 milyon insan yaşıyor. Bu nüfusun büyük bir kısmı geçimini tarımla sağlıyor. Havzada yer alan 17 ülkenin 10'unda tarımla geçinen nüfus oranı %20'den daha yüksek. Mısır, Türkiye ve Fas'ta ise oran %35-%45'lere ulaşıyor. 30 yıl öncesinde bu ülkeler kendi nüfuslarını besleyebiliyordu. Şimdi kendilerini besleyemez haldeler. BM verilerine göre Mısır dünyadaki gıda yardımı sistemlerinden önemli miktarda yardım alan ülkelerin başında geliyor. Mısır'ı Tunus ve Fas izliyor. Mısır'da 2008 yılında yaşanan şiddetli kuraklık hem ekmeğin azalmasına hem de aşırı pahalalanmasına ve ekmek ayaklanmalarına yol açmıştı. 2010 yılında Suriye'de yaşanan kuraklık tarımla geçinen nüfusun kırdan kente hızla göçüne, şehirlerde aşırı yoksulluğa ve insanların isyanına yol açmıştı.

NASA'nın araştırma sonuçları gazetelerin "yeşil" çevre haberlerini süsleyecek basitlikte bir haber değil. Milyonlarca insanın yaşamlarını, geleceklerini yok edebilecek bir tehlikenin uyarısı. Daha sıcak ve daha kurak bir ortamda tarım yapılamaz. Tarım yapılmayan yerde ilk önce en yoksullar, yoksulluk ve açlıktan ölür. İklim değişikliğini durdurmak için hala vakit varken biran önce harekete geçmek milyonlarca insanın hayatta kalması için gerekli.

HAFTANIN CİNSİYETÇİSİ TACİZCİNİN AVUKATI

Özellikle 8 Mart haftasında kendini kadınlarla uğraşmaya mecbur olan cinsiyetçilerin arasından seçim yapmakta epey zorlandık. Ancak avukat Naci Turan'ın taciz savunması, haftanın cinsiyetçilerinin arasından sıyrılmayı başardı.

Erzurum'da biri 10, diğeri 11 yaşındaki iki kız çocuk gir-

dikleri dükkanın sahibi tarafından tacize uğradı. Kendilerini elinden zor kurtaran çocuklara 'akşam da gelin şeker vereyim' diyen tacizci tutuksuz yargılandığı davada savunmasını yapması için çok iyi anlaşabileceği bir avukat bulmuş. Hakimlerin kot pantolon giyen kadının tecavüze uğrayamayacağı, taytın 'tahrik' unsuru sayılabileceği, kravat takmanın 'iyi hal' indirimini gerektirdiği yönünde kararlar veren bir grup olduğunu iyi bilen avukat Naci Turan, '10 yaşındaki çocuğun göğüsleri gelişmiş midir ki ellesin' diyerek tacizin gerekçelendirilmesini çok seven hakimlere sunduğu savunmasıyla ve göğüsleri gelişmiş kadınların taciz edilmesini haklı bulmasıyla haftanın cinsiyetçisi olmaya hak kazandı.

GÖRÜŞ Anıl Yüksel

AKP: EKOSİSTEMİ YIKMA MAKİNESİ

AKP hükümetlerinin ekosisteme verdiği zararları bir yazıya sığdırmak elbette olanaksız. İnşaat sektörünün dur durak bilmeyen kontrolsüz ilerleyişi karşısında yenik düşen kentsel ya da kırsal ormanlar, enerji politikaları uğruna özel işletmelere tahsis edilen doğal güzellikler ve yaşam alanları, kapitalizmin her an üstüne bir alışveriş merkezi dikmek için hazırda beklediği parklar ve yeşil alanlar, kurutulan, zehirlenen veya kullanılamaz hale getirilen su varlıkları ve tabii ki bu alanlar içerisinde hayat sürdüren ve bu yıkımdan payını acımasızca alan canlılar...

Siyanüre aşklar!

AKP'nin bir yıkım makinesi gibi çalıştığına son olarak Artvin, Cerattepe'de tanık olduk. Dünyanın 100 doğal ormanından birinin olduğu bölge, altın madenciliği uğruna Cengiz Holding'e tahsis edilmeye isteniyor. Madene muazzam bir direnişle karşı çıkan Artvin halkı, karşısında devletin kolluk kuvvetlerini buluyor ve Başbakan Davutoğlu'nun şu cümlesi kulaklarda yankılanıyor: "Cerattepe'de 3,500'den bir tane fazla ağaç kesilmeyecek."

Türkiye'nin en önemli oksijen kaynaklarından olan Kaz Dağları ise altın arayışları karşısında Cerattepe kadar şanslı değildi. Devlet tarafından Pumice Madencilik'e tahsis edilen onlarca dönümlük alanda ağaçlar katledilmeye, kayaçlar patlatılmaya ve siyanür kullanımıyla toprak zehirlenmeye devam ediyor.

AKP'ye Gezi dersi!

Ekolojik taleplerle başlasa da devlet terörü sebebiyle bir anda toplumsal bir muhalefete dönüşen Türkiye'nin en geniş kitlesel olayı hiç şüphesiz Gezi parkı direnişiydi.

Şehir merkezinde az sayıdaki parklardan olan Gezi Parkı'nın yerine Topçu Kışlası ve alışveriş merkezi yapmak isteyen ve dönemin Başbakanı Erdoğan tarafından bizzat "Ne yaparlarsa yapsınlar, bu proje hayata geçecek" dediği planlar iptal olduğu gibi AKP hükümeti o döneme kadarki en büyük yenilgisini almış oldu.

Zeytin ağacına düşmanlar

Son 10 yılda yüz binlerce maden ve taş ocağı ruhsatı veren AKP hükümeti yüzlerce HES ve termik santral projesine de imza attı. 2014 yılında zaten iki adet termik santralin gölgesinde yaşayan Yırca halkı, Kolin Şirketi tarafından yapılacak üçüncü bir santrale karşı çıkmış ancak mahkeme kararını hiçe sayan şirket sabaha karşı proje sahası gördüğü yerde 6 bin zeytin ağacını katletmiş, Başbakan yardımcısı; "Türkiye'nin enerjiye ihtiyacı var" demişti.

AKP'nin çılgın projelerinin başını çeken 3. köprü ve Kuzey Marmara Otoyolu projesi için İstanbul'un ciğerleri olarak adlandırılan kuzey ormanlarında milyonlarca ifade edilen ağaç kesimleri gerçekleşti.

Mersin, Sinop ve hatta doğal güzellikleriyle meşhur İğneada'ya yapılmak istenen nükleer santral projeleri, Karadeniz yeşilini hiçe sayan Yeşil Yol projesi, Amasra'nın dünya mirası sayılan bölgeleri için planlanan termik santral projeleri, İstanbul'u ortadan ikiye bölmeyi hedefleyen Kanal İstanbul projesi, AKP'nin ekosisteme ne denli zarar teşkil ettiğinin bir göstergesi olarak karşımızda duruyor.

Yalnızca birkaç tanesini yazdığımız bu vahşi neoliberal politikalar, Türkiye'nin Dünya Çevre Performansı Endeksi'nde 180 ülke arasından neden 177. sırada kendine yer bulduğunu da ürkütücü bir şekilde ortaya koyuyor.

BARIŞIN SESİNİ YÜKSELTELİM

ÇAĞLA OFLAS

Hükümetin Suriye macerası giderek “stratejik bataklaşma”ya dönüştü. Suriye’de sıkışan Hükümet, Kürtlere karşı savaşın dozunu arttırıyor. Ergenekon’undan, orduya, rejimin tüm karanlık güçleriyle işbirliği içerisinde; bu kirli ittifakı meşrulaştırmak için toplumu “milli ve yerli” ekseninde yeniden saflaştırılıyor. Bu eksenin dışında kalan herkes “vatan haini” ilan edilerek, hedef gösteriliyor. “Yeni Türkiye”de toplum yukarıdan aşağıya militarizm ve milliyetçilik üzerinden yeniden dizayn edilmek isteniyor. Bu toplumsal mühendislik projesini kitlesel bir barış hareketi bertaraf edebilir.

Umudumuz barışta

Suriye’de 6 yıldır savaş sürmekte ve bir 6 yıl daha süreceği söyleniyor. Suriye’deki savaşın bir parçası haline gelen Kürt sorununda gerilim ve şiddet her gün tırmandırılıyor. Çok değil, 20 yıl öncesini düşündüğümüzde çözüm ve barış imkansız değil.

20 yıl öncesinde devlet Kürtlere yönelik benzer bir savaş yürüttü. Seçilmiş milletvekilleri meclisten

yaka paça götürüldü. “Sivrisinekten kurtulmak için bataklık kurutmak” kapsamında Kürt illerinde faili meçhul cinayetler işlendi. Köyler boşaltıldı. Yüz binlerce insan batıya göç etmek zorunda bırakıldı. Ancak, Kürt halkının mücadelesi ve batıda yükselen barış talebi devleti masaya oturtmak zorunda bıraktı.

Bugün benzer özellikler barındırorsa da Suruç, Ankara, Diyarbakır ve Dolmabahçe’de patlayan bombalarla rağmen çözüm mümkün. Her şeyden önce çözüm için müzakere masasına yeniden dönülmeli. Müzakere için de Kürt halkının temsilcileri tanınmalıdır. Kürt halkının temsilcileri muhatap alınmadan Kürt sorununda herhangi bir çözüm mümkün değil. Kürt halkının siyasi anlamda temsilcisi HDP’dir. Hükümet HDP’ye karşı başlattığı linç kampanyasına son vermeli, meselenin çözümü için diyalog kurmalıdır. Barış için atılması gereken diğer bir adım da Hükümetin Suriye’ye müdahaleye son vermesidir. Sınır ötesi operasyonlar durmalı, İncirlik üssü NATO güçlerine kapatılmalıdır.

ENGELLER BİRLEŞİK MÜCADELEYLE AŞILACAK

Davutoğlu “Terör saldırıları nedeniyle oluşan bütün yaraları saracağız. Tek tek her bir ailenin her türlü ihtiyacını karşılayacağız” diyor ama Kürt sorununda çözümünden söz etmiyor. Hükümet meseleye yeniden “mağara devri”nden kalan bir anlayışla yaklaşıyor. Savaşa son verip barışı kazanmak için aşağıdan bir hareket inşa etmeliyiz.

Medyanın savaşın gerçek yüzünü geniş kitlelerden saklamasına, her türlü kirli haberciliğe ve baskılara rağmen batıda barış talebi daha gür çıkmaya başladı. Barış İçin Akademisyenlerden, Küresel BAK ve Barış İçin Kadın Girişimi’ne kadar pek çok farklı kesim barış talebini yükseltmeye başladı. Birbirinden bağımsız pek çok inisiyatif bir araya geliyor ve barış için ne yapmak gerektiğini tartışıyor. Tüm bu bağımsız inisiyatifleri bir araya getirecek bir platform oluşturmak kitlesel bir barış hareketi için önemli ve anlamlı.

Ancak, batıda kitlesel bir barış hareketi için Kürt hareketi ve solun bileşiminden daha fazlasına ihtiyacımız var. Somut talepler üzerinden mücadele eden farklı kesimle-

ri “milli ve yerli” olmayan evrensel bir eksen, barış için bir araya getirecek bir koalisyon AKP’yi destekleyen geniş emekçi kesimleri barış mücadelesine kazanabilir.

Tüm sinyaller karamsarlık havasının silinmekte olduğunu, 7 Haziran seçimleri öncesine benzer bir mücadele havasının yaklaşmakta olduğunu gösteriyor.

Cerattepe’de bakır madeni çıkarmak isteyen Cengiz İnşaatı karşı harekete geçen halk, destek verdiği hükümetin aslında sermayenin hizmetinde olduğunu gördü. Metal sektörü olmak üzere pek çok şehirde ek zam talepleri için eylemler yapıyor. Sendikalar, kıdem tazminatının gaspına, kiralık işçi düzenlemesine karşı harekete geçti. Kamu çalışanları 657 sayılı yasada yapılmak istenen değişikliğe karşı öfkeli. AKP’yi destekleyen geniş emekçi yığınları mücadeleye atıldıkça, kaynakların sermayeye ve savaşa aktarıldığının daha fazla farkına varacaktır. Ekonomik taleplerle barış arasında bağ kurmak hiç de zor olmayacaktır.

EKMEK VE İŞ DEĞİL SAVAŞ VE İNŞAAT!

Hükümetin Kürt illerinde gösterdiği “performans” masayı kimin, neden terk ettiğinin de kanıtı. Devlet Cizre’de katliam gerçekleştirdi. Sur’da gergin bir bekleyiş var. Şu ana kadar bölgede 200 bin insan yerini yurdunu terk etmek zorunda bırakıldı. Yerine imha, inkar ve sürgünden oluşan “Master planı” koydu. Davutoğlu, “Sur’u öyle bir inşa edeceğiz ki insanlık ihya olacak.” dedi. Cumhurbaşkanı Erdoğan da “Suriye’nin kuzeyine şehir kuralım. Suriyeli mültecileri buraya yerleştirelim. İnşaat işlerinden anlarız” dedi. Suriye’de şehirler yerle bir olup, mezarlığa dönmüş, yüz binlerce insan yaşamına kaybetmiş, 7 milyon insan göç etmiş. Cumhurbaşkanı “İnşaat” tan bahsediyor. Hükümet, bombalanmış, yıkılmış, şehirler, katliamlar üzerinden sermayeyi ihya etme peşinde.